

ת"פ 31436/06/10 - מדינת ישראל נגד מקונן חזקיהו, קסיה מולה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 31436-06-10 מדינת ישראל נ' חזקיהו ואח'
בפני כב' השופטת הדסה נאור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מקונן חזקיהו ע"י ב"כ עו"ד דימיטרי

ברנשטיין

2. קסיה מולה ע"י ב"כ עו"ד אייל שמולביץ

הנאשמים

הכרעת דין בעניין נאשם 1

בפתח הכרעת הדין אני מודיעה, כמצוות סיפת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
התשמ"ב-1982, על זיכוי נאשם 1 מחמת הספק, מכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

להלן נימוקיי:

1. באחד מימות השבוע של חודש אוגוסט 2009, בתאריך 11.8.08 אחר חצות, עמדה חבורת צעירים,
ביניהם הנאשם, ברח' מסילת ישרים 86 בתל-אביב (להלן: "מקום האירוע"), שתי אלוהול והפריעו את
מנוחת השכנים.

שוטרים שהוזעקו למקום האירוע עצרו את הנאשם, לאחר שזה דחה את פנייתם לעזוב את מקום האירוע, בחשד
לביצוע עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הכשלת שוטר והעלבת עובד ציבור, והובילו אותו לתחנת
המשטרה במרחב יפתח.

2. לאחר שהושלמה החקירה הוגש נגד הנאשם כתב האישום שלפניי.

על פי הנטען בעובדות כתב האישום, השוטרים אברה אסייה, מיכאל כשר וגלית סבג (להלן: "השוטרים"), אשר

עמוד 1

הגיעו למקום האירוע בסמוך לשעה 00:40, הבחינו במספר אנשים והנאשם בתוכם, ששתו אלכוהול, הרעישו וצעקו. השוטרים ביקשו מהם לעזוב את המקום.

הנאשם לא שעה לבקשה, לא עזב ונשאר במקום.

הנאשם 1, שהיה בגילופין, העליב את השוטרים בכך שאמר: "שם זין עליכם, לא הולך לשום מקום".

בהמשך תקף הנאשם 1 את השוטר מיכאל כשר יחד עם הנאשם 2 בכך שדחף אותו.

כאשר השוטרים הודיעו לנאשם על מעצרו, הנאשם התנגד בכוח למעצר חוקי בכך שהשתולל, לא אפשר לכבול אותו ובעט לצדדים.

על כל אלה מיוחס לנאשם, בפרק הוראות החיקוק, ביצוע העבירות הבאות:

א. עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, על פי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**");

ב. עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, על פי סעיף 273 לחוק העונשין;

ג. עבירה של העלבת עובד ציבור, על פי סעיף 288 לחוק העונשין;

ד. עבירה של שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר, על פי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], תשכ"ט-1969;

3. מהראיות עולה כי למקום האירוע הגיעו שלושה או ארבעה צוותי משטרה וכי סה"כ היו כ-9 שוטרים מהצוותים השונים.

עם זאת רק שלושה שוטרים, מבין השוטרים שהגיעו למקום האירוע, הובאו כעדי תביעה על ידי המאשימה ודוחות הפעולה שערכו בעקבות האירוע הוגשו כראייה.

4. ניתוח הראיות ככל שאלה נוגעות לאשמתו של נאשם 1.

ראיות המאשימה בעניינו של נאשם 1 מבוססות כל כולן על עדותו של השוטר כשר, אף שאין מחלוקת כי באותה שעה נכחו במקום האירוע לפחות עוד 6 שוטרים, וכתב האישום נוסח על פי גרסתו.

בדוח הפעולה שערך רשם השוטר כשר, בהתייחסו לחלקו של הנאשם באירוע, כי הלה דחף אותו פעמיים במהלך האירוע.

בפעם הראשונה כשניגש אליו לאחר שהנאשם סירב להישמע להוראתו לפנות את המקום, כשהוא קורא "אני לא הולך לשום מקום שם זין עליכם" ורק לאחר שאיים לעצור אותו אם לא יירגע החל להתרחק.

בפעם השנייה, לאחר שהשתלט על נאשם 2, חזר נאשם 1 למקום האירוע, התקרב לניידת וצעק "יא מזדיינים", "לכו מזדיינים". כשהודיע לו שהוא עצור ניסה להתנגד, ובסיועו של השוטר עבדו הצליח לכבול אותו באזיקי ידיים מאחורי גבו והוא הוכנס לניידת של גלית.

השוטרים עבדו וגלית לא הובאו כעדי ראייה אף שלכאורה לפחות שניים אלה היו עדים למצער לחלק ממעשיו של נאשם זה, שהרי על פי עדות השוטר כשר נחפז השוטר עבדו לסייע לו בכבילת נאשם זה והוא הוכנס לניידת של גלית.

השוטר כשר נותן אמנם הסבר מסוים לעובדה שהאחרים לא ראו ולא תיעדו את חלקו של נאשם 1 באירוע בכך שאינו יודע היכן הם היו באותו רגע ובכך שהיו עסוקים בטיפול עם האחרים, "היה מרחק בינינו באיזשהו שלב", אך לכאורה לפחות השוטרים עבדו וגלית, על פי דוח הפעולה של השוטר כשר עצמו היו אמורים להיות עדים למצער לחלק ממעשיו של הנאשם.

מבלי לפגוע באמינות גרסתו של השוטר כשר, בעובדה שלא הובאו שוטרים נוספים לחיזוק גרסתו, אף שכאמור סביר להניח שלפחות השוטר עבדו ואולי אף השוטרת גלית היו אמורים להבחין בהתנהגותו של נאשם זה, שהובילה להחלטה על מעצרו, יש כדי לכרסם במשקל ראיות התביעה.

הנאשם עצמו כבר בהודעתו במשטרה כפר במיוחס לו וטען שניסה להפריד בין השוטר שתפס את חברו, נאשם 2, לבין נאשם 2 וכשנשאל כיצד ניסה להפריד השיב "זה בדיבורים".

נאשם 2 בעדותו בבית המשפט הוסיף כי נאשם 1 אמר לשוטר "תעזוב אותו אני אקח אותו איתי [...] אני מבקש שתשחררו אותו אני לא יכול לעזוב אותו וללכת".

אני מתקשה לבסס הרשעה של נאשם 1, על סמך עדותו היחידה, נוכח מחדלה של המאשימה לתמוך גרסתו בראיות נוספות זמינות, כאמור לעיל.

5. לאור כל האמור לעיל הגעתי למסקנה שאשמתו של נאשם 1 לא הוכחה מעבר לכל ספק סביר ולפיכך אני מזכה אותו מחמת הספק מכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום, כאמור בפתח הכרעת הדין.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ה, 11 מרץ 2015, במעמד הצדדים

